

добрѣ сполучилъ. Що-то ся изработвало отъ надниці, то ся записвало на седмицѣ-тѣ и ся спастрявало. Нѣкон давали изработены-ты си пары Бояну да гы пази; а другы му гы давали, за да ся исплацать съ тѣхъ малко по малко движѣ-ты-ты на негово имя пары.

Като направили мнозина това, и Боянъ видѣлъ въ малко врѣмя нѣколко стотины събраны на купъ, той си размыслилъ: защо тая пара да лежи безъ ползѣ? И че ако ся даде подъ лихвѣ, то ще ся намножи капиталъ-тъ на сиромасы-ты.

Той си направилъ дневникъ (деверъ), въ кой-то записвалъ кой по колко влагалъ отъ седмицѣ-тѣ си работа въ спестовницѣ-тѣ кассѣ. За това отишьлъ пакъ въ градъ и ся примолилъ на единъ правдолюбивъ господарь, да прима всякой мѣсяцъ тѣя пары, и да гы раздава на здраво мѣсто подъ износѣ лихвѣ. Той господарь като видѣлъ, че това ще докара голѣмо добро на сиромасы-ты, като човѣкъ, кой-то отъ сърдце обичалъ да прави добро, пріялъ гы на радо сърдце, и гы раздалъ подъ лихвѣ. Въ края на годинѣ-тѣ прилагалъ лихвѣ-тѣ на майкѣ, за да расте отъ лихвѣ на лихвѣ.

Боянъ бѣлѣжалъ вѣрно въ дневника си, по колко всякому ся падало отъ лихвѣ-тѣ.

Голѣмо добро станжло за тѣя хора, гдѣ-то тѣ и дѣтцата имъ ся заловили о работѣ, та станали здрави, и вече не ся поболѣвали. Прѣди не было тѣй; зашто-то въ Недѣлѣж, по обычай, като прѣливали, въ понедѣльника отъ главоболіе не имъ ся хвацало работѣ. А сега зашто-то ся вардяли чисти, ослободили ся отъ всякакви болѣсти, кон-то сѣ естествоно наказаніе за невъздържаніе-то и нечистотѣ-тѣ.

Кога-то Боянъ расказалъ на членове-ты отъ златотворно-то дружество, че завръзалъ кассѣ, и какъ тѣя пары, що му донасяли всякѣ седмицѣ да гы варди, донасяли имъ толкова и толкова лихвѣ, тѣ много ся въсчюдили и твърдѣ ся зарадвали. Всякой видѣлъ въ дневниче-то си, колко готовы пары быръ вложилъ въ кассѣ-тѣ, и колко лихвѣ щялъ да бобые на край годинѣ-тѣ. Испрѣво тѣ по малко пары вносяли въ кассѣ-тѣ. Нъ като ся прочюло, че кой по 150, кой по 300, а нѣкой и до 500 грошя отдвойлъ и оставилъ при Бояна, мнозина ся ядосали, зели си пары-ты, отишли